

КРОТАЛЪ, а български ЗВОНОНОСНА ЗМИЯ. Отровата ксато излива въ ранята, което е направилъ съ змийтеси, принесъ смърть за нѣколко минути. Та когото захапи надуваса той часъ по сичкото си тѣло; устата му съ заплашатъ и не може да собири азыкатъ си като съ надъе; єдна жажда огненна напада на него: но ако пїе водъ, вече е изгубенъ. Всма редъкъ лѣкъ за такавъ съмъртоносенъ отравъ може да съ намѣри, и исцѣленътъ човѣкъ за всерда штава съ вѣлаците на злато, което е испиталъ. Това страшно животно, било бы єще опасно за човѣците, ако не бы то самото естество прѣшло на упашката си нѣщо като звонъ, съ което дава известие чи съ приближава. Той звонъ, който съ намѣръва на упашката му на крайатъ, изгледа като едно собраніе на много покръстенни, на които венчеството е тавово, каквото иматъ рогата, но самъ тънко, гласъ издаватъ, наредени единъ върхъ други, и които издаватъ единъ тропотъ същия такъвъ, каквото причинава съха кожа, когато нѣкой изтърсева: зато и съ зове това животно, звенищ змий.

Назначете хѣбакъ, чи азъ не дѣмамъ, какъ змийата водѣ, но хапи. Погрешно е да мыслите, какъ змийата има навсярхъ изыкатъ си копіе; змийата хапи и излива отровътъ въ ранята извѣйтеси.

Помногото змий съ раждатъ то ийца, тицето на змийта е покрито съ єдна черапънъ мякъ, което е като кожа намокренна. Женската носи мнозинъ